

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 921/2016
31.08.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног Љ.Р., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.Ч., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км 203/14 од 04.12.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1-7/16 од 18.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ усваја захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Љ.Р., адв. Д.Ч., као основан, у односу на повреду члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Новом Саду Км 203/14 од 04.12.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм1-7/16 од 18.02.2016. године у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако да исти на основу члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичној правној заштити малолетних лица, падају на терет буџетских средстава, док се у осталом делу исти захтев, одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Км 203/14 од 04.12.2015. године, према окривљеном малолетном сада пунолетном Љ.Р., је на основу члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, обустављен поступак, јер није целисходно изрећи казну нити васпитну меру, а на основу члана 87. став 1. и 3. и члана 246а став 3. Кривичног законика, изречена мера безбедности одузимање предмета који је употребљен у извршењу дела и то: пет пакетића од најлона у којима се налази сасушена биљна материја cannabis (марихуана) укупне нето тежине 2,44 грама, која је одузета од

малолетног сада пунолетног Љ.Р. и одлучено да ће се иста након правноснажности решења уништити.

Истим решењем је одлучено да на основу члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава, осим трошкова изабране одбране по пуномоћју за малолетног сада пунолетног Љ.Р., адв. Д.Ч., а сходно члану 264. и 266. ЗКП.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1-7/16 од 18.02.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног малолетног сада пунолетног Љ.Р., изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Км 203/14 од 04.12.2015. године и побијано решење потврђено.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног малолетног сада пунолетног Љ.Р., адв. Д.Ч., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 4. у вези става 1. и члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, члана 441. став 4. ЗКП и члана 261. став 2. тачка 7) и члана 266. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине у целини или делимично побијана решења и предмет врати суду на поновно одлучивање или пак да иста преиначи тако што ће одредити да трошкови изабране одбране по пуномоћју окривљеног малолетног сада пунолетног Љ.Р. падну на терет буџетских средстава сходно члану 261. став 2. тачка 7) ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног малолетног сада пунолетног Љ.Р., адв. Д.Ч., у односу на повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП, је основан.

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева истиче повреду члана 441. став 4. ЗКП, и с`тим у вези наводи да је суд повредио закон када је одлучујући о трошковима поступка обавезао окривљеног малолетног сада пунолетног Љ.Р. да накнади трошкове изабраног браниоца, при чему није ценио чињеницу да је према окривљеном обустављен поступак, јер није било целисходно изрећи му казну нити васпитну меру, као и да законодавац не познаје разлику између постављеног браниоца по службеној дужности и изабраног браниоца.

Наиме, Виши суд у Новом Саду је својим решењем Км бр. 203/14 од 04.12.2015. године, на основу члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица одлучио да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава, осим трошкова изабране одбране по пуномоћју за малолетног сада пунолетног Љ.Р., адв. Д.Ч., сходно члану 264. и 266. ЗКП, а које решење је потврђено решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм1-7/16 од 18.02.2016. године.

Поступајући на тај начин нижестепени судови су по налажењу Врховног касационог суда повредили одредбу члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица.

Одредбом члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, прописано је у ставу 1, да суд може малолетника обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка и на испуњење имовинско-правног захтева само ако је малолетнику изрекао казну, а ако је према малолетнику изречена васпитна мера или је поступак обустављен, трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, док ће се оштећени ради остваривања имовинско-правног захтева упутити на парнични поступак.

Чланом 49. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, прописано је да малолетник мора имати браниоца приликом првог саслушања, као и током читавог поступка док је ставом 2. истог члана прописано да ако сам малолетник, његов законски заступник или сродници не узму браниоца, њега ће по службеној дужности поставити судија за малолетнике.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, а наиме да се малолетник може обавезати на плаћање трошкова кривичног поступка само ако му је изречена казна, а што у конкретної ситуацији није случај, јер је поступак обустављен, а према одредби члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца, при чему закон не прави разлику између изабраног браниоца и браниоца постављеног по службеној дужности, то је по оцени Врховног касационог суда погрешан закључак првостепеног суда дат у побијаном решењу да сви трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава, осим трошкова изабране одбране по пуномоћју за малолетног сада пунолетног Љ.Р.

С`тога је Врховни касациони суд из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП делимично усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, и преиначио побијана решења, тако што је на основу члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица, одредио да и трошкови изабране одбране по пуномоћју за окривљеног малолетног сада пунолетног Љ.Р., падну на терет буџетских средстава.

Надаље, бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева за заштиту законитости указује да побијано решење не садржи разлоге о одлучним чињеницама, те да наведени разлози нису јасни, чиме по оцени Врховног касационог суда указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Осим тога бранилац надаље истиче да окривљени није уживалац опојне дроге из ког разлога није ни могао бити одговоран за држање опојне дроге, па је решење о обустави поступка по ставу браниоца, из разлога целисходности донето на штету окривљеног, чиме је суд повредио начело „in dubio pro reo“.

Истакнутим наводима бранилац окривљеног практично указује на погрешну оцену доказа и чињенична утврђења првостепеног суда а које повреде као и повреда члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу у складу са одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

С`тога је Врховни касациони суд из напред изнетих разлога, део захтева браниоца окривљеног малолетног сада пунолетног Љ.Р., адв. Д.Ч. у којем се указује на законом недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, сходно одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као неодозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.